

29.1.2014

B7-0087/2014

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 88 lõigetele 2 ja 3

Komisjoni 13. detsembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1337/2013, milles sätestatakse eeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1169/2011 kohaldamiseks seoses värskes, jahutatud ja külmutatud sea-, lamba-, kitse- ja kodulinnuliha päritoluriigi või lähtekoha tähisega¹ (2014/2530(RSP))

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Raportöör: Matthias Groote

¹ ELT L 335, 14.12.2013, lk 19.

Euroopa Parlamendi resolutsioon komisjoni 13. detsembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1337/2013 kohta, milles sätestatakse eeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1169/2011 kohaldamiseks seoses värskes, jahutatud ja külmutatud sea-, lamba-, kitse- ja kodulinnuliha päritoluriigi või lähtekoha tähisega (2014/2530(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 13. detsembri 2013. aasta rakendusmäärust (EL) nr 1337/2013, milles sätestatakse eeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1169/2011 kohaldamiseks seoses värskes, jahutatud ja külmutatud sea-, lamba-, kitse- ja kodulinnuliha päritoluriigi või lähtekoha tähisega¹,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrust (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004² (tarbijatele toidualase teabe esitamise määrus), eriti selle artikli 7 lõiget 1 ning artikli 26 lõikeid 2, 8 ja 9;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrust (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes,³ eriti selle artiklit 11,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 88 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 120,
- A. arvestades, et määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 26 lõike 2 punktis b nõutakse päritoluriigi või lähtekoha kohustuslikku märkimist XI lisas loetletud kombineeritud nomenklatuuri ("CN") koodidega hõlmatud liha puhul (mis hõlmab värsket, jahutatud ja külmutatud sea-, lamba-, kitse- ja kodulinnuliha);
- B. arvestades, et artikli 26 lõiget 2 kohaldatakse pärast selle rakendusaktide vastuvõtmist vastavalt selle artikli lõikele 8, seega pärast kõnealuse komisjoni määruse eelnõu vastuvõtmist; arvestades, et määruse (EL) nr 1169/2011 põhjenduse 59 kohaselt tuleb kõnealustes rakendusaktides kehtestada artikli 26 lõike 2 punktis b osutatud liha päritoluriigi või lähtekoha märkimise viis;
- C. arvestades, et artikli 26 lõikes 9 kohustatakse komisjoni kaaluma selle artikli lõike 2 punkti b kohaldamist käsitlevates aruannetes ja mõjuhinnangutes muu hulgas nende

¹ ELT L 335, 14.12.2013, lk 19.

² ELT L 304, 22.11.2011, lk 18.

³ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

toitude päritoluriigi või lähtekoha esitamise alternatiivseid viise, eelkõige seoses iga järgmise paiga kindlaksmääramisega loomade elus: sünnikoht, kasvatamise koht ja tapmise koht;

- D. arvestades, et 16. juunil 2010. aastal toimunud tarbijatele toidualase teabe esitamise määruse hääletusel toetas parlament värske, jahutatud ja külmutatud liha puhul looma sünni-, kasvatamise ja tapmise koha märkimist;
- E. arvestades, et tarbijatele toidualase teabe esitamise määruse artikli 7 lõike 1 kohaselt ei tohi toidualane teave olla eksitav, eelkõige toidu selliste iseloomulike tunnuste osas nagu päritoluriik või lähtekoht;
- F. arvestades, et veiste spongioosse entsefalopaatia tagajärjel on veiseliha ja veiselihatoodete päritoluriigi tähistamine olnud liidus kohustuslik¹ ning alates 1. jaanuarist 2002 kehtivad liidus veiseliha märgistamise eeskirjad; arvestades, et kõnealused märgistamisnõuded hõlmavad juba sünnikohta, kasvatamise kohta ja tapmise kohta;
- G. arvestades, et eelnimetatud veiseliha ja veiselihatoodete suhtes kohaldatavad nõuded on suurendanud tarbijate ootusi liidus laialdaselt tarbitava muud liiki liha päritolu kohta antava teabe suhtes;
- H. arvestades, et tarbijatele toidualase teabe esitamise määruse põhjenduses 31 rõhutatakse asjaolu, et liha päritolu on tarbijate jaoks esmatähtis küsimus ja seetõttu ootavad tarbijad, et neid liha päritoluriigist nõuetekohaselt teavitataks; arvestades, et hiljutised uurimused ja tarbijauuringute aruanded² on seda täiendavalt kinnitanud;
- I. arvestades, et tarbijate nõuetekohaseks teavitamiseks liha päritolust tuleks sünnikoht, kasvatamise koht ja tapmise koht esitada toidu märgistusel; arvestades, et see võimaldaks tarbijatel ka saada parema ülevaate loomade heaolu normidest ja lihatootega seotud keskkonnamõjust;
- J. arvestades, et hiljutised toiduskandaalid, sealhulgas veiseliha petturlik asendamine hobuselihaga, on näidanud, et tarbijad vajavad ja soovivad rangemaid jälgitavuse ning tarbijate teavitamise eeskirju;
- K. arvestades, et märgistuse „EL” või „ELi-väline” kohaldamine hakkliha ja lihalõikmete suhtes on peaaegu mõttetu ja võib luua soovimatu pretsedendi, eriti seoses tulevikus päritoluriigi märgistamisega koostisosana kasutatava liha puhul; arvestades, et veiseliha päritolu märgistamisnõuded näitavad, et hakkliha ja lihalõikmete päritolu täpsem

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

² Näiteks: Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule päritoluriigi või lähtekoha kohustusliku märkimise kohta koostisosana kasutatava liha puhul (COM(2013)0755 final) ning sellele lisatud komisjoni talituste 17. detsembri 2013. aasta töödokument päritoluriigi märgistamise kohta koostisosana kasutatava liha puhul: tarbijate hoiakud ning võimalike stsenaariumite teostatavus ja mõjud. (SWD(2013)0437); ning Euroopa Tarbijaliitude Ameti (BEUC) 24. jaanuari 2013. aasta uuring päritoluriigi märgistamise kohta (vt <http://www.beuc.org/Content/Default.asp?PageID=2139>).

tähistamine on nii teostatav kui ka asjakohane, et tagada tarbijate teavitamine ja toiduainete jälgitavus;

1. on seisukohal, et komisjoni rakendusmäärus ületab määrusega (EL) nr 1169/2011 komisjonile antud rakendusvolitused;
2. palub komisjonil rakendusmäärus tagasi võtta;
3. palub komisjonil koostada rakendusmääruse läbivaadatud versioon, mis kooskõlas kehtivate veiseliha päritolu märgistamist reguleerivate õigusaktidega hõlmaks töötlemata sea-, kodulinnu-, lamba- ja kitseliha puhul looma sünnikoha, kasvatamise koha ja tapmise koha kohustusliku märkimise nõuet;
4. kutsub komisjoni üles kaotama rakendusmäärusest kõik hakkliha ja lihalõikmete suhtes tehtavad erandid;
5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.